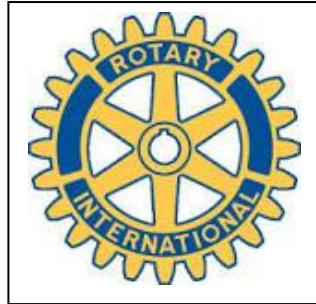

Rotarysangen

(av Svein Inge Aarestad)

I hvert land på denne jord
samles mennesker som tror
at det nytter å stå sammen om en sak.
Det som samler denne hær
det er Rotary – som er
en ide om felles tak!
Det å gagne er vårt mål
og vår tro er sterk som stål;
at det nytter, at vi vil og at vi kan:
i vår ferd, i alt og ett,
ha som mål å gjøre rett
mot vår neste, folk og land.

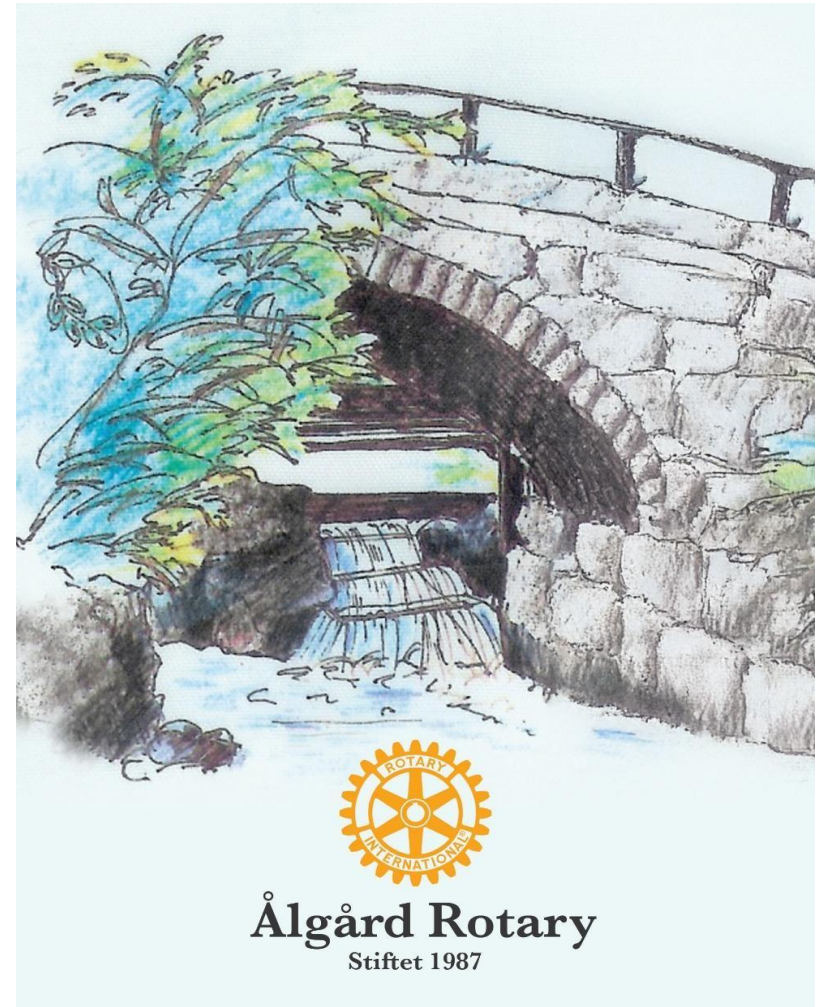
Ref.: Derfor frem for vår sak,
la oss sammen ta et tak!
Verden trenger våre tanker, vår ide!
Vår visjon den er stor;
sammen vil vi – på vår jord –
skape samarbeid og fred.

**Er det sannhet, er det rett
og referdig – rett og slett –
er det spørsmål vi skal stille til oss selv.
Vil det gagne, bygge opp,
være godt for sjel og kropp
og vil tjene nestens vel?
Slik er Rotary's ide
og om mange kommer med
vil det styrke selve grunnlaget for fred!
Kameratskap i vårt lag
gir oss styrke, dag for dag,
og vi vil ha flere med!**

Ref.: Derfor fram for vår sak

SANGHEFTE

ÅLGÅRD ROTARYKLUBB

Ja, vi elsker dette landet

- 1. Ja, vi elsker dette landet, som det stiger frem
furet, værbitt over vannet, med de tusen hjem; -
elsker, elsker det og tenker på vår far og mor
og den saganatt som senker drømme på vår jord.**
- 2. Norske mann i hus og hytte, takk din store Gud!
Landet ville han beskytte, skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet, mødrene har grett,
har den Herre stille lempet, så vi vant vår rett.**
- 3. Ja, vi elsker dette landet som det stiger frem
furet, værbitt over vannet, med de tusen hjem!
Og som fedres kamp har hevet det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet, for dets fred slår leir!**

Tone av: R. Nordraak

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson

**Sangen er diktet på Hop ved Bergen i 1859 og ble sunget første gang
med R. Nordraak's melodi den 17. mai 1864**

**Han tok studenten i buksen bak,
og sparkede han ut av dør.
Han tok studenten i buksen bak,
og sparkede han ut av dør.
og så gikk han ut etter øl
og så gikk han ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Og så gikk han ut etter øl.**

**Moralen er: Ta din kone med
når du skal gå ut etter øl.
Moralen er: Ta din kone med
når du skal gå ut etter øl
når du skal gå ut etter øl
når du skal gå ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANSA, TRALLALLALA!
når du skal gå ut etter øl.**

Ute etter øl

Det var en god gammel bondemann
som skulle gå ut etter øl
Det var en god gammel bondemann
som skulle gå ut etter øl
som skulle gå ut etter øl
som skulle gå ut etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Som skulle gå ut etter øl.

Til konen kom der en ung student,
mens mannen var ute etter øl
Til konen kom der en ung student,
mens mannen var ute etter øl
mens mannen var ute etter øl
mens mannen var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Mens mannen var ute etter øl.

Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn.
Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn,
mens mannen var ute etter øl,
mens mannen var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
Mens mannen var ute etter øl.

Men mannen sto bakom døren og så
hvordan det hele gikk til.
Men mannen sto bakom døren og så
hvordan det hele gikk til.
De trodde han var ute etter øl
De trodde han var ute etter øl, etter øl,
etter HOPPSANNSA, TRALLALLALA!
De trodde han var ute etter øl.

Gud signe vårt dyre fedreland

1. Gud signe vårt dyre fedreland.
Og lat det som hagen bløma.
Lat lysa din fred fra fjell til strand
og vinter for vårsol røma.
Lat folket som brødre saman bu,
som kristne det kan seg søma.
2. Vårt heimland i mørker lenge låg,
og vankunna ljuset gøymde;
men Gud, du i nåde til oss såg,
din kjærleik oss ikkje gløymde;
Du sende ditt ord til Noregs fjell,
og ljøs over landet strøymde.
3. Vil Gud ikkje vera bygningsmann,
me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land,
kan vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss Gud, so me kann bu
i heimen med fred og hyggja.

Tone av: Weyse

Tekst: E. Blix

Kongesangen

Gud sign vår konge god!
Sign han med kraft og mot,
sign hjem og slott!
Lys for han ved din ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd om folk og drott.

Høyt sverger Norges mann,
hver i sitt kall sin stand,
troskap sin drott.

Trofast i liv og død,
tapper i krig og nød,
alltid vårt Norge lød Gud og sin drott.

Tekst: N Fogtmann

Tone av: J B Lully

Tiotusen röda rosor

Tiotusen röda rosor vill jag sänka dej
Tiotusen röda rosor i ett fång
Du ska ta dem som ett
Sommarminne i från mej
Tiotusen röda rosor och min sång

Många gånger har jag varit kär
Men aldrig lika kär som nu
Och kärleken är du

Tiotusen röda rosor vill jag sänka dej
Tiotusen röda rosor i ett fång
Du ska ta dem som ett
Sommarminne i från mej
Tiotusen röda rosor och min sång

I min dröm på rosorna jag bär
Och nu jag går och hoppas på
Att du i mej är kär

JÆRENS SVAR PÅ SISSEL KYRKJEBØ

Å, Jæren. Jæren, du min barndoms stad
Som mang ein skald har æra med sitt kvad.
Der Garborg pinte kodnet ut or staur,
og Jærbu hand det opp te tørk på staur.

Å, Jæren. Jæren med di flate jord.
Kor bedehus og gras og eple gror.
Det mørke fastland kadlast det her sør,
kor meste alt æ sund – i dag som før.

Å, Jæren. Jæren med din barske kyst.
Kor før me bada når me hadde lyst.
I dag me seie nei og allslags takk,
te flyda rundt blant alge og kloakk.

Å, Jæren. Jæren her me helst vi bu,
og lukta sili, grisalort og ku.
Me ber te Han høgt opp i hinnelsal
om någe større spreivings areal.

Å, Jæren. Jæren fodle a'kultur
med mågaskreg blant bil og traktordur
Når blaude gjødsel driv som svarte sky,
eg elsker Jæren som meg slikt kan by.

Å, Jæren. Jæren framtiå æ di,
når du går inn i grøn miljøvern tid-
ska gamle Jæren på den nye vei
bli rein og fager ifrå hav te hei.

Tone: Vestland - Vestland

Løft ditt hode

**Løft ditt hode du raske gutt?
Om et håp eller to ble brutt,
blinker et nytt i ditt øye,
straks det får glans av det høye!**

**Løft ditt hode og se deg om,
noe er det som roper; kom!
Noe med tusener tunger,
som om freidighet sjunger.**

**Løft ditt hode, ti i deg selv
blåner også et ytstrakt hvelv,
hvor der er gjærende krefter,
skyter det året efter.**

Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson

Tone av: R. Nordraak

Å eg veit meg eit land

Å, eg veit meg eit land langt der oppe mot nord,
med ei lysande strand mellom høg fjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest,
der mitt hjarta er fest
med dei finaste, finaste band.

Ref.: Å, eg minnes, å eg minnes,
å, eg minnes så vel dette land.
Å, eg minnes, å, eg minnes,
å, eg minnes så vel dette land.

Denne heim er meg kjær som den beste på jord.
Han mitt hjarta er nær denne fjetrande fjord.
Og det målande fjell
og den strålande kveld,
hugen leikar, den leikar på dei.

Ref.: Å, eg minnes, å eg minnes,.

Der eit fjell stig mot sky med si krone av snø.
Og i lauvklednad ny det seg speglar i sjø.
Og det smiler mot land
med si bringa i brann.
I den solklare, solklare kveld.

Ref.: Å, eg minnes, å eg minnes,.

Å, eg lengtar så titt dette landet å sjå.
Og det dreg meg så blidt når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår
vert min saknad så sår,
så mest gråta, mest gråta eg kan.

Ref.: Å, eg minnes, å eg minnes,.

For en ting kunne han si: «My little sweetheart»
og hun sa: «Yes, very well» og «I love you.»
Han sa: «Jeg vil du skal bli my little sweetheart»
og snart så kunne hun si: «Jeg elsker du.»
Det gikk på engelsk og norsk, engelsk og norsk,
og den lille Miss fikk på norsk et ærlig kiss.
For en ting kunne han si: «My little sweetheart»
og hun sa: «Yes, very well» og «I love you.»

Men da Ola så kom hjem
hadde kjær'sten hans vært slem
med en engelsk orlogsmann
hadde hun slått an.
«Ola, uff, du er så dorsk
jeg er luta lei av norsk!
I love English gå din vei!»
men han klarte seg.

For en ting kunne han si: «My little sweetheart»
og hun sa: «Yes, very well» og «I love you.»
Han sa: «Jeg vil du skal bli my little sweetheart»
og snart så kunne hun si: «Jeg elsker du.»
Det gikk på engelsk og norsk, engelsk og norsk,
og den lille Miss fikk på norsk et ærlig kiss.
For en ting kunne han si: «My little sweetheart»
og hun sa: «Yes, very well» og «I love you.»

Ola var fra Sandefjord

Ola var fra Sandefjord
han var lettmatros om bord.
Skuta kom til Engeland
og i land gikk han.
Meget snart traff Ola der
en som han fikk mektig kjær.
Kunne Ola engelsk nei,
men han klarte seg.

For en ting kunne han si: «My little sweetheart»
og hun sa: «Yes, very well» og «I love you.»
Han sa: «Jeg vil du skal bli my little sweetheart»
og snart så kunne hun si: «Jeg elsker du.»
Det gikk på engelsk og norsk, engelsk og norsk,
og den lille Miss fikk på norsk et ærlig kiss.
For en ting kunne han si: «My little sweetheart»
og hun sa: «Yes, very well» og «I love you.»

Ola kom på fest og dill
kvelden den ble ganske vill
og en kvinnelig polis
som i England gi's
ville arrestere ham.
Ola synes det var skam
og han slapp og følge med
vet de, hvordan det?

At far min kunne gjera

At far min kunne gjera det gilde han hev gjort,
og fram i livet bera så mykje gjævt og stort,
det var fra dag til annan for meg så god ei stø;
stor arv det er for mannen av godtfolk vera fødd.

Slik kar var aldri funnen så langt som sogas veit,
og ordet flaug fra munnen så godt som sverdet beit.
Du høyrd'n aldri mala i klynk om sine kår;
Den guten kunne tala med skjemt om sine sår.

Min store fader døydde, - sjå det me alle må, -
og arven bort dei øydde; men sum teg att kan få.
Her gjeng eg stundom sliten og leitar etter ord!
Skal tru eg er så liten for det han var så stor?

Men graset gror på bøen og korn på gamal vis, og enno
gamle sjøen er like fri for is. Vår fjell er like håge og lufti
like blå, så enno like fjåge me fram kann stemna på.

Tekst: Å O Vinje

Mellom bakker og berg

Millom bakkar og berg ut med havet
Heve nordmannen fenge sin heim,
Der han sjølv heve tuftene grave
Og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender,
Det var ingen som der hadde bygt.
"Lat oss rydja og byggja oss grender
Og so eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårutte havet,
Det var ruskut å leggja ut på;
Men der leikade fisk ned i kavet
Og den leiken, den ville han sjå.

Fram på vetteren stundom han tenkte;
«Giv eg var i eit varmare land!»
Men når vårsol i bakkarne blenkte,
Fekk han hug til si heimlege strand.

Og når liene grønkar som hagar,
Nå det laver av blomar på strå,
og når netter er ljose som dagar
Kan han ingen stad venare sjå.

Tekst: Ivar Åsen

Tone av: L M Lindemann

Edelweiss

Edelweiss, Edelweiss
Every morning you greet me
Small and white, clean and bright
You look happy to meet me

Blossom of snow, may you bloom and grow
Bloom and grow forever
Edelweiss, Edelweiss
Bless my homeland forever

Edelweiss, Edelweiss
Every morning you greet me
Small and white, clean and bright
You look happy to meet me

Blossom of snow, may you bloom and grow
Bloom and grow forever
Edelweiss, Edelweiss
Bless my homeland forever

My Bonnie

**My Bonnie lies over the ocean
My Bonnie lies over the sea
Well, my Bonnie lies over the ocean
Yeah, bring back my Bonnie to me**

**Yeah, bring back, ah, bring back
Oh, bring back my Bonnie to me, to me
Ah, bring, oh, bring back, ah, bring back
Oh, bring back my Bonnie to me**

**Well, my Bonnie lies over the ocean
My Bonnie lies over the sea
Yeah, my Bonnie lies over the ocean
Oh, I said bring back my Bonnie to me**

**Yeah, bring back, ah, bring back
Oh, bring back my Bonnie to me, to me
Oh, bring back, ah, bring back
Oh, bring back my Bonnie to me**

Dei vil alltid klaga og kyta

**Dei vil alltid klaga og kyta
at me ganga so seint og so smått,
men eg tenkjer dei tarv ikkje syta,
me skal koma om ikkje so brått.**

**Ja, det skyt ikkje fram so det dunar -
som no ingen kan undrast uppå
men det monar då jamt, ja det monar,
så det stundom er hugnad å sjå.**

**Lat det ganga fram, lat det siga
berre eit eg ynskjer og bed;
at me ikkje så høgt måtte stiga
at me gløyma vår fedrane-sed.**

**Lat oss ikkje forfederne gløyma,
under alt som me venda og snu;
for dei gav oss ein arv til a gøyma,
han er større enn mange vil tru.**

**Lat det merkast i meir en i ordi
at me halda den arven i stand,
at når federne sjå att på jordi,
dei kan kjenna sitt folk og sitt land.**

Tekst: Ivar Åsen

Tone av: Ivar Åsen

Lerka

- 1) Og vesle lerka, ho hev det so,
at finn ho ein tuve-topp fri fyr snjo,
so kved ho i med sin gladaste song
- so trur ho på vår med ein einaste gong.
- Å hei ! å hi! å tiriliti! å tirili, tiriliti!
- 2) Og vesle lerka, ho hev det slik,
at finn ho ei solstråle so ver ho rik.
Då stig ho i høgdi og trallar i lit
Til sumar på jord, endå snjoen ligg kvit.
- Å hei ! å hi! å tiriliti! å tirili, tiriliti!
- 3) Og lyngtuva, det er lerka sitt fat.
Der set ho seg ned, og so fær ho seg mat.
Og når ho er mett, ho takkaar so glad
Vårherre for maten med kvitter og kvad.
- Å hei ! å hi! å tiriliti! å tirili, tiriliti!
- 4) Gud signe deg! du er fuglen min, du!
Gud signe no deg med di glade tru!
Og møter eg kulde og snjo på min veg,
Gud gjev meg i sol-tru å kveda med deg:
- Å hei ! å hi! å tiriliti! å tirili, tirili

Tekst: Per Sivle

Tone av: Lars Sjøraas

Det var på Capri

Det var på Capri jeg å henne komme
Det var på Capri jeg så hun forsvant
Det hele skjedde før natten var omme
Før jeg fattet at synet var sant

Hun stod med ett som en fe ved min side
Og hennes munn var en yndig rubin
Og med ett blick lot hun stille meg vite
At den ønsket det samme som minn

Himlen hadde tent sine lykter
Månen løste hjertet ut
Frøken De er den jeg søkte
Den jeg titt har drømt ble min brud

Men hun fløy bort på usynlige vinger
Og med et sukk så jeg grunnen var den
Hun bar en glatt ring av gull på sin finger
Jeg drar aldri til Capri igjen

Men hun fløy bort på usynlige vinger
Og med et sukk så jeg grunnen var den
Hun bar en glatt ring av gull på sin finger
Jeg drar aldri til Capri igjen

Tulipaner fra Amsterdam

Når det går mot vår, da sender jeg
tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg, tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg,
tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
tulipanen den skal si deg.
Det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.

Muntert en vindmølle svinger, evig i kretsløp den drar.
Under dens eldgamle vinger skilles et elskende par.
Hun hvisker: "Når du nå reiser ut til den farlige by,
da glemmer du meg?" Men han svarer: "Nei!
Hver dag blir min kjærlighet ny!"

Når det går mot vår, da sender jeg
tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg,
tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg,
tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
tulipanen den skal si deg
det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.
Tulipaner fra Amsterdam.

Melodi: Ralf Arnie
Tekst: Klas Günter / Ernst Bader
Norsk tekst: Otto Nielsen

Den fyrste songen

Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga.
Dei mjuke ord til hjarta gjekk,
og kunde gråten stogga.

Dei sulla meg so underleg,
so stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt,
når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytnar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som all ting heilar.

Tekst: Per Sivle
Melodi: Lars Sjøraas

Vi vandrer med freidig mot

Vi vandrer med freidig mot,
vårt sinn er lett og rapp vår fot;
i høyden, oppad på fjellet,
i dypet, ved fossevellet,
:/: La veien gå hvor hen den vil,
vi vandrer frem med sang og spill. :/:

Her er vi i Guds natur!
Som bekken vill i fjellets ur
så stevner vi frem på ferden,
ti åpen oss ligger verden.
:/: Og derfor vi som fuglen glad
vil juble høyt i sky vårt kvad. :/:

Vi er jo en lystig flokk,
av mot og sanger har vi nok.
La storme kun ut på fjorden,
la true med lyn og torden!
:/: Vi fukter strupen, går vår gang
og hilser fjell og fjord med sang. :/:

Tekst: Henrik Ibsen

Melodi: J.V. Werli

Dar Kjem Dampen

Ved Bryggja i Bergen, dar ligg dar ei båt,
so blånkpust og fin at han lyse,
me skikkelæ maste og pipa med låt
å mange slags vare han hyse.

Dar kjem dampen, gamle dampen,
tak på deg triskona å spring.
Dar kjem dampen, gamle dampen,
Plingelinge-lingelinge-lingelinge-ling.

I romet ligg mjølsekkjena i høge lag
og kasse me abelsine.
På dekkje e da fullt utå adle slag;
mjelkjepadn og røyre og tine.

Dar kjem dampen, o.s.v...

Han fer idnijønå me damp å me køl
nett snøgt ikkje fram han fere.
Men leia den veit han å fidn kvart eit høl
dit gøtt ifrå bydn han vel bere.

Dar kjem dampen, o.s.v...

Å no hev han sigla i femtifem år,
Bidna by å lann saman han konne,
å når han so ikkje lenger går,
då græt både bymann å bonne:

Dar gjekk dampen, gamle dampen,
far or triskona, far stilt!
Dar gjekk dampen, gamle dampen,
Å, dette va sørjeleg ilt!

Tekst: Døvepresten [Ragnvald Hammer](#).

Melodi: Ivar Medaas

Ein farfar i live

Ein farfar i livet skull' alle ha
Ein goffa å springe ned til
Som alltid har lyst på ein kaffikopp
Og til å kaste bort tid på ein liten kropp
Ja ein farfar i livet skull' alle ha

Ein farfar i livet skull' alle ha
Ein bessfar å vende seg til
Med alt som ein går rundt og lurar på
I Farfar sitt naust er det alltid råd
Ja ein farfar i livet skull' alle ha

Ein farfar i kjeldress skull' alle ha
Som luktar av olje og sjø
Og med lommene fulle av gammalt skrot
Det er mykje få bruk for i Goffas rot
Ja ein farfar i livet skull' alle ha

Ein farfar sitt fang det er godt å ha
For Farfar har vore her før
Med heile sitt liv ligg han framom deg
Og spør du ja Bessfar han viser veg
Ja ein farfar i livet skull' alle ha
Ja ein farfar i livet skull' alle ha

No livnar det i lundar

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,

Då me med vigsla tunge,
med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunge
skal lova Herren vår!

Tekst: Elias Blix
Melodi: L. M. Lindeman

På Vossevangen

- 1) På Vossevangen der vil eg bu,
der veks det kløver på heia;
der gjeng kvar ungar med blanke skor,
og sylvknapp hev han i trøya;
der dansar gjenta med band i hår,
og fletton` radt nedpå marki når,
ja tru du meg, eg segjer deg:
Der er det fagert å leva.
- 2) Og der veks hassel og bjørk og eik,
og der veks blåbær i lia;
der kliver geiti i urd og kneik,
og elvi fossar ved sida;
på marki vekser den grønne lauk,
i skogen gjeler den ville gauk;
ja trur du meg, eg segjer deg:
Der er det fagert å leva.
- 3) Der stend ei selje i dalen trong,
der bur ei hulder attum steinar.
Der feller tidi meg aldri long,
um enn eg sit der åleina;
for marki angar av blom og lyng,
og elvi susar, og huldri syng;
ja trur du meg, eg segjer deg:
Der er det fagert å leva.

Tore Tang

Når han går, adle snur å ser på han
E'kje løye det, så stygge som han e
Han forstår, de kan'kje akseptere han
Har ingen fortid å se tebage på

Han seie det at, "Med døden får eg fred,
då ska ingen plaga meg igjen
Eg ska ha ro, der kor eg og Jesus skal bo"

Tore Tang, ein gammal mann
Heile byen kjenne han
Han som leve av gammalt brød og vann
Kor han komme fra vett bare han
Tore Tang

År han gått siden Tore Tang va spelemann
Det e den einaste jobben han har hatt
Når Tang e død, går arven til gitaren hans
Det e den einaste vennen han har hatt

Han vente på den dagen han ska få, tror han,
egen hybelleilighet
Kor tid det blir, det e det ennå ingen som vett

Tore Tang, ein gammal mann

Når han går, adle snur å ser på han
E'kje løye det, så stygge som han e
Han forstår, de kan'kje akseptere han
Har ingen fortid å se tebage på

Han seie det at, "Med døden får eg fred,
då ska ingen plaga meg igjen
Eg ska ha ro, der kor eg og Jesus ska bo"

Tore Tang, ein gammal mann x 2